

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 19 april 2018 door mevrouw A, hierna te noemen klagster, ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 19 april 2018;
- het verweerschrift d.d. 13 mei 2018.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 27 juni 2018, waarbij klagster en verweerster aanwezig waren.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

- a. Klagster is de moeder van een dochter, C, geboren in 1992, die bij verweerster onder behandeling is geweest van oktober 2015 tot juli 2016.
- b. De dochter heeft een minderjarige zoon D (hierna te noemen de kleinzoon).
- c. Bij brief van 24 januari 2017 is de dochter door Veilig Thuis op de hoogte gesteld van het feit dat er op 17 januari 2017 door de politie bij hen een melding is gedaan. Blijkens de brief bestaan de gemelde zorgen uit:
“u heeft problemen met uw moeder, zij maakt nare opmerkingen en lijkt allerlei instanties te bellen om te vertellen dat u niet goed voor uw kind zou zorgen. Volgens u is dat niet waar en gaat het gewoon goed.”
- d. Bij brief van 21 november 2017 heeft verweerster een verklaring op briefpapier van haar praktijk opgesteld betreffende de dochter. Deze verklaring - op verzoek van de dochter - luidt als volgt:
*“Geachte heer/mevrouw,
In oktober 2015 klopte cliënte aan bij E. Er speelden angstklachten en cliënte wilde graag uitzoeken wie ze was, ze wilde haar grenzen beter leren bewaken, met name naar moeder toe.
(...)
Haar verleden en de relatie met beide ouders waren complex en in de war geraakt. Het gaf haar veel rust om helder te kunnen zien wat daar gebeurde en gebeurd was.
(...)
Wel was het erg zoeken in de relatie met moeder, wat meer afstand was wenselijk, maar vond moeder moeilijk. Cliënte heeft in deze periode zelf voor haar zoon D gezorgd, daarin grenzen aangeven naar moeder toe is een deel van haar zoektocht geweest.
Mocht u nog vragen hebben, dan kunt u mij bereiken op bovenstaand telefoonnummer.”*
- e. De onder d. genoemde brief is door de dochter overgelegd in een rechtbankprocedure waarin klagster om een omgangsregeling met de kleinzoon had verzocht.

III Het standpunt van klaagster en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld door een verklaring betreffende klaagster op te stellen die zij nog nooit heeft gezien. Voor verweerster had duidelijk moeten zijn dat er een juridisch belang met deze verklaring was gemoeid.

IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft erkend dat zij de verklaring heeft opgesteld. Zij heeft hiervan geen aantekening in het dossier gemaakt omdat, toen de dochter om de verklaring vroeg, het dossier al gesloten was en zij aan dat dossier dus geen nieuwe informatie meer kon toevoegen. Zij weet dan ook niet voor wie de verklaring bestemd was. Verweerster voert aan dat zij in de brief niets over moeder heeft gezegd en dat zij haar niet zwart heeft gemaakt of zwart heeft willen maken. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

V.1. Ingevolge artikel I.16 van de Beroepscode is de brief van verweerster aan klaagster van 21 november 2017 te kwalificeren als rapportage aangezien daarin sprake is van tot één of meer personen herleidbare bevindingen die schriftelijk zijn uitgebracht.

Volgens artikel 96 van de Beroepscode beperkt de psycholoog die rapporteert *“zich bij het geven van oordelen en adviezen tot die aangaande de cliënt, en geeft hij geen oordelen of adviezen met betrekking tot een ander dan de cliënt. Indien het voor het doel van de rapportage noodzakelijk is over een ander dan de cliënt gegevens te verstrekken, dan beperkt de psycholoog zich zo mogelijk tot die gegevens die hij uit eigen waarneming of onderzoek heeft verkregen. Voor het verstrekken van dergelijke gegevens is gerichte toestemming van betrokkene noodzakelijk. Indien de psycholoog het noodzakelijk acht in een rapportage gegevens over een ander dan de cliënt te vermelden, die hij niet uit eigen waarneming of onderzoek heeft verkregen, dan is hij daarin uiterst terughoudend en geeft steeds de bron en relevantie van de gegevens aan.”*

V.2. Het College is van oordeel dat verweerster zich niet aan dit artikel heeft gehouden.

In haar brief heeft zij gerapporteerd over klaagster die zij nog nooit had gezien. Dus had zij daarin uiterst terughoudend moeten zijn en de bron en relevantie van die gegevens aan moeten geven. Verweerster heeft, anders dan zij betoogt, in de brief wel uitspraken over klaagster gedaan. Zij heeft immers genoemd dat moeder meer afstand (tot dochter en kleinzoon) moeilijk vond. De bron en relevantie van die gegevens heeft verweerster daarbij niet genoemd en er is ook geen toestemming gevraagd aan klaagster. De klacht is dus in zoverre gegrond.

V.3. Verweerster heeft de relevantie van de gegevens evenmin kunnen inschatten, omdat zij bij haar (voormalig) cliënte niet heeft doorgevraagd waar en voor wie de verklaring bestemd was. Indien verweerster hiernaar had gevraagd had zij er achter kunnen komen dat met de verklaring een juridisch belang was gemoeid, aangezien deze zou worden overgelegd in de rechtbankprocedure over een omgangsregeling van de kleinzoon met klaagster.

Overigens raadt het NIP het psychologen af verklaringen ten bate van eigen cliënten te verstrekken waarmee een juridisch belang is gemoeid en heeft hiervoor inmiddels de NIP-uitleg over verklaringen ten behoeve van psychologen opgesteld en gepubliceerd op de website. Zie hiervoor:

<https://www.psynip.nl/uw-beroep/beroepsethiek/uit-het-spreekuur/verklaringen-door-behandelend-psychologen-tbv-eigen-clienten/> en <https://www.psynip.nl/wp-content/uploads/2018/02/NIP-uitleg-verklaringen-1.pdf>

V.4. Ambtshalve overweegt het College nog dat, anders dan verweerster ter zitting heeft vermeld, het dossier na de beëindiging van de professionele relatie niet is gesloten voor het opnemen van nieuwe communicatie met cliënten. Ook in dit geval had verweerster de door haar geschreven brief en de daaraan voorafgegane communicatie met klaagster in het dossier dienen op te nemen. Het feit dat

verweerster ten gevolge van deze werkwijze niet (meer?) weet voor wie de brief bestemd was, dient dan ook voor haar rekening te blijven.

Het College komt tot de slotsom dat de klacht gegrond is.
Het College acht de maatregel van waarschuwing passend.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht gegrond als voormeld;
- waarschuwt verweerster.

Aldus gewezen op 27 juni 2018

door:

mr. C.M. Berkhout, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
dr. G.F.E.C. Van Linden van den Heuvel,
prof. dr. M.J.M. van Son,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

C.M. Berkhout